

Sygn. akt II Ca 164/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Paweł Hochman (spr.) SSR del. Dominika Kurpińska
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. w C.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w Ł.

o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 25 września 2014 roku, sygn. akt I C 950/13

- zmienia zaskarżony wyrok i zwalnia spod egzekucji maszynę do foliowania zajęta przez komornika w dniu 14 sierpnia 2013 roku w sprawie sygn. Akt Km 2497/13 i koszty procesu między stronami wzajemnie znosi, a w pozostałym zakresie oddala apelację;
- wzajemnie znosi między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 164/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Radomsku po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. w C. przeciwko (...) spółka z o.o. w Ł. o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji oddalił powództwo i zasądził od (...) Spółka z o.o. w C. na rzecz (...) spółka z o.o. w Ł. kwotę 1.217,00 zł złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu 14 sierpnia 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu - C. K. działając przez aplikanta komorniczego T. M. dokonał zajęcia ruchomości w zakładzie produkcyjnym dłużnika (...) Sp. z o.o. w Ł. wymienionych szczegółowo w protokole zajęcia. W czasie czynności byli obecni przedstawiciel powoda K. W. (1) i prezes (...) Sp. z

o.o. w Ł. S. K., który początkowo przedstawił się jako T. P. oraz w charakterze świadka C. K., który dokumentował zajęte ruchomości aparatem fotograficznym. Zajęte butelki były spakowane na paletach i opisane naklejkami, że ich producentem jest (...) Sp. z o.o. w Ł.. Produkty te były przygotowane dla odbiorcy, którym była (...) w R..

W trakcie czynności nikt nie zgłosił do protokołu, że zajęte ruchomości nie są własnością dłużnika.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu Rejonowego ustalonym bezspornie stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, że powódka w postępowaniu dowodowym przed Sądem nie wykazała bez żadnych wątpliwości, że ruchomości objęte niniejszym pozwem stanowią jej własność. W trakcie czynności obecny przedstawiciel powoda K. W. nie zgłosił zastrzeżeń co do własności zajętych ruchomości. Zajęte butelki zostały sfotografowane i nie ma żadnych wątpliwości, że nalepki na opakowaniu tych butelek wskazywały, że ich właścicielem jest jej producent tj. (...) Sp. z o.o. w Ł..

Wobec takich ustaleń Sąd zeznania świadków K. W. (1) i S. K. uznał za pozbawione cech wiarygodności.

W ocenie Sąd strona powodowa nie wykazała także w sposób jednoznaczny własności maszyny do foliowania. Samo przedstawienie faktury zakupu i zeznania świadków nie są wystarczającym dowodem na to, że maszyna ta stanowi własność powoda. Powodowa spółka nie przedstawiła dowodów na umieszczenie tej maszyny w ewidencji środków trwałych, jak też nie wskazała dowodów zapłaty za fakturę.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu i zasądził na rzecz pozwanego kwotę 1217,00, na którą składa się kwota 1200,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17,00 złotych tytułem uiszczonej opłaty od pełnomocnictwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik powoda, który zaskarżył go w całości i wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu za obydwie instancje , ewentualnie o jego uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił na niezgodności ustaleń faktycznych z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności poprzez ustalenie ,że powódka nie udowodniła podstawy faktycznej swojego roszczenia.

Zgłosił również zarzut naruszenia prawa procesowego , a w szczególności :

- art. 233 § 1 k.p.c. - poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na całkowitym pominięciu dowodów z zeznań świadka S. K. i K. W. (1) ,

- art. 328 § 2 k.p.c. - poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn , dla których Sąd I instancji odmówił wiarygodności zeznaniom świadka S. K. i K. W. (1).

Skarżący powołał również nowe fakty i dowody , których powód nie mógł powołać przed Sądem I instancji a mianowicie wykaz środków trwałych firmy „, (...)” Spółki z o.o. w H. , z którego wynika ,iż na stanie środków trwałych tej firmy nigdy nie figurowała maszyna do foliowania czy też owijarka do folii ,a także pismo potwierdzające, iż w sierpniu 2013 r. ani później, firma ta nie dostarczała butelek do (...) w R., których to dowodów powódka nie mogła przedstawić przed Sądem I instancji z uwagi na ich otrzymanie dopiero po zamknięciu rozprawy przed Sądem I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest częściowo uzasadniona.

Podstawę prawną zgłoszonego przez stronę powodową roszczenia stanowi przepis art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie z którym wytaczając powództwo o zwolnienie od egzekucji osoba trzecia może żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

W przedmiotowej sprawie powód domagając się zwolnienia zajętych przedmiotów spod egzekucji wskazywał, że stanowią one jego własność. Dla jej właściwego rozstrzygnięcia należało więc dokonać oceny przedstawionych przez stronę powodową dowodów mających potwierdzić powyższą okoliczność.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji częściowo nie sprostął powyższemu obowiązkowi. Rację ma skarżący wskazując, że dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd pierwszej instancji naruszył dyspozycję przepisu art. 233 § 1 k.p.c. błędnie przyjmując, że powód nie udowodnił iż zajęta w toku egzekucji maszyna do foliowania nie stanowi jego własności. Przypomnieć należy, że powód na potwierdzenie powyższej okoliczności przedstawił dowód w postaci faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 8 marca 2013 r. potwierdzającej zakup wskazanego wyżej urządzenia. Powyższy dokument prywatny dodatkowo potwierdzony zeznaniami świadków S. K. i K. W. (1), stanowił w ocenie Sądu Okręgowego w świetle zasad doświadczenia życiowego dostateczny dowód potwierdzający prawo własności powoda.

W szczególności nieuprawnione było stanowisko sądu pierwszej instancji, którego wątpliwości co do prawa własności wskazanych przedmiotów wywodził z braku dowodu zapłaty wskazanej wyżej faktury i braku zestawienia środków trwałych. Przypomnieć należy, że umowa sprzedaży jest umową o charakterze konsensualnym i do jej zawarcia wystarcza samo porozumienie stron. Żaden przepis prawa nie uzależnia ważności umowy od zapłaty ustalonej między stronami ceny. Powyższe stanowisko znajduje swoje potwierdzenie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 19 września 2012 r. (sygn. akt I ACz 357/12) w którym wyjaśniono, że umowa sprzedaży ma charakter konsensualny, co oznacza, że do jej zawarcia wystarczy zgodne złożenie przez strony, w formie do tego przepisanej oświadczeń woli, którymi strony obejmą istotne elementy tej umowy (określone art. 535 k.c.). Nie jest natomiast istotne dla ważności takiej umowy, czy została przy jej zawarciu zapłacona cena, a nawet czy doszło do wydania przedmiotu umowy oraz kto i na jakich zasadach, po dokonaniu sprzedaży, mógł z nieruchomości korzystać. Dla realizacji tych uprawnień służą bowiem stronie odrębne powództwa, jak powództwo o zapłatę ceny czy o wydanie.

Słusznie natomiast jako nieudowodnione Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo w zakresie żądania wyłączenia z pod egzekucji zajętych przez komornika opakowań szklanych. Przedstawione przez stronę powodową potwierdzenia „przyjęcia na magazyn” nie mogą stanowić dostatecznego dowodu prawa własności wskazanych rzeczy. Podkreślić należy, że z adnotacji na etykietach zamieszczonych na paletach zawierających wskazane wyżej opakowania w sposób jednoznaczny wynikało, że producentem (a więc właścicielem) wskazanych wyżej opakowań był dłużnik. W tym zakresie Sąd pierwszej instancji słusznie odmówił wiarygodności zeznaniom świadków zgłoszonych przez stronę pozwaną.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że wbrew twierdzeniom skarżącego załączone do apelacji dokumenty nie posiadają cech nowości w rozumieniu przepisu art. 381 k.p.c. Skarżący nie wykazał, że w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji nie miał możliwości pozyskania wskazanych wyżej dokumentów. Brak więc podstaw aby dowód z tych dokumentów przeprowadzić w postępowaniu apelacyjnym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 386 § 1 i art. 385 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonego wyroku w części a w pozostałym zakresie oddalił wniesioną apelację.

Uznając, że stosunek w jakim strony wzajemnie przegrały i wygrały proces w pierwszej instancji i w postępowaniu apelacyjnym jest zbliżony Sąd orzekł o wzajemnym zniesieniu poniesionych przez nie kosztów za podstawę rozstrzygnięcia przyjmując przepis art. 100 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy